

FRANS.

TIJMEN.

Een even sterk dus als bezonken en tevens doordringend-fijn gevoel, een vast vooruitzien en een aangehouden, niet te verstoren draagkracht der gedachte, zij zijn volstrekt onontbeerlijk voor het ontstaan van het schoone en bezielde Beeld.

Het is hierom, dat het meeste moderne beeldwerk of u koud laat indien het goed is, of slecht en weinig sculpturaal blijkt, zoodra het iets gevoeligs wil hebben.

* * *

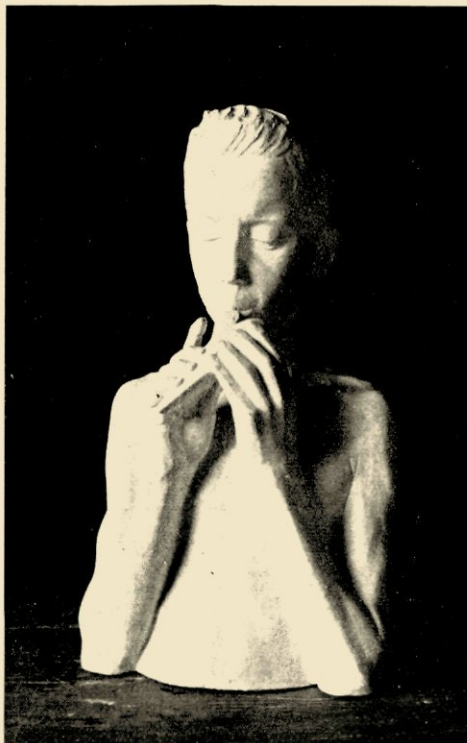
Meer nog echter dan levenloos beeldhouwerk, komt men stijlloos beeldhouwerk te zien.

En dat is waarlijk geen wonder in dezen tijd,

dat de schilder zich toelegt op „orchestrale” lijnenstreamen, de componist van zijn kant te schilderen zoekt met zijn muziek, de prozaïst de taal verwaarloost voor de woorden, die hem de verf zijn voor zijne impressionistische proza-gedichten, en de dichter, met de enkele woord-klanken, zelfs absolute muziek wou maken.

Waar dan een Richard Strauss een kudde blattende schapen de concertzaal indrijft, en een Manzini zijn kleurige doeken doet schitteren... van glas-scherpen en stukken metaal, hoe zou daar ook de beeldhouwer niet iets anders doen dan schoone beelden maken?

Het koele beeld, dat zich niet opdringt.

DE OKARINOSPELER.